

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΓΑΙΟΠΑ - ΕΤΟΣ ΙΑΡΥΣΕΩΣ 1975 - ΑΘΗΝΑ
ΕΦΟΚΑΙΔΟΥΣ 41, ΑΘΗΝΑ 105 52, ΤΗΛ.: 210 - 32.16.842
e-mail: ethiogreekclub@hotmail.com, ellinorthiopiclub@yahoo.com

κοντά σας

ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 54
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ: ΤΟ Δ. Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

2 λόγια κάθε 2 μήνες

Τι καλοκαίρι και αυτό.!!!!

Το ότι αυτό το καλοκαίρι ανήκει στην Ελλάδα, το γνωρίζουμε όλοι.

Δεν φανταστήκαμε όμως ότι θα νιώθαμε τόσο πολλά και αντιφατικά συναισθήματα. Όλα ξεκίνησαν με την **χαρά** μας για την κατάκτηση του ευρωπαϊκού κυπέλλου στο ποδόσφαιρο. Στη συνέχεια μας έφεγε **η αγωνία** για τους Ολυμπιακούς. «Θα προλάβουμε - δεν θα προλάβουμε». Και αφού πας στοιλιστήκαμε και φορέσαμε τα καλά μας, βρεθήκαμε από την απόλυτη **υπερηφάνεια** μετά την τελετή έναρξης, χάρη στην άρτια οργάνωση και επιτυχία της, στην πλήρη **αιματιάνια**, τον θυμό και την **στενοχώρια** με το σκάνδαλο των πρωταθλητών.

Και εκεί που άρχισαν να έρχονται πάλι οι διακρίσεις για να μας ανεβάσουν, νάτο πάλι, νέο κρούσμα, η αφαίρεση του μεταλλίου από ολυμπιονίκη μας. Αμέσως μετά ήλθε **η συγκίνηση** με την στεφανωμένη ολοκλήρωση της αθλητικής πορείας δυο εξαίρετων αθλητών.

Αυτό πα δεν ήταν Ολυμπιακοί αγώνες, σκοτοδέζικον τους ήταν! Το λιθάρι του Σίσφου ήταν, που μόλις το φθάσεις στην κορυφή κατρακυλά πάλι πίσω!

Ανάμεσα στά τόσα αντιφατικά όμως, ξεχώρισε η ιδιαίτερα λιτή και όμορφη διεξαγωγή του αθλήματος της σφαιροβολίας στο αρχαίο στάδιο της Ολυμπίας. Εκεί, όπου μετά από 16 αιώνες, οι αθλήτες αγωνίσθηκαν σε συνθήκες που πληρίασαν - όσο αυτό ήταν δυνατόν - τις συνθήκες της τότε εποχής και έδωσαν την χαρά και στους θεατές να ζήσουν μοναδικές στιγμές. (χωρίς να αποφευχθούν και εκεί κάποια παρατράγουδα!)

Όμως ότι και αν συνέβη ένα είναι βέβαιο. Αυτό το πολυπολιτισμικό πανηγύρι που έζησε η Αθήνα αυτό το καλοκαίρι στάλαξε **γιλυκόπικρες** προσδοκίες στην καρδιά μας. Τόσο για καλύτερες μέρες στον αθλητισμό, όσο και την μεταολυμπιακή ζωή μας σε αυτή την πόλη.

Γι' αυτό λοιπόν πρέπει να είμαστε πάνω απ' όλα.... **αισιόδοξοι!!!**

Φιλικά Καίτη Αντζουλάτου

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΑΘΗΝΑ 2004

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2004

Ευχάριστα και Δυσάρεστα

Έφυγαν

Έφυγε ο Γεράσιμος Γιόκαρης από την Νίτρε Ντάουα. Στην οικογένεια εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια..

Έφυγε εντελώς ξαφνικά η Αυγή Ζενάκου σύζυγος του Αργύρη Ζενάκου καθηγητή μας για αρκετά χρόνια στο σχολείο της Αντίς Αμπέμπα. Εκφράζουμε τα βαθύτατα μας συλλυπητήρια στον σύζυγο και την οικογένεια της.

Έφυγε η Μαίρη Κυριακίδου από την Ασάμαρα. Στους οικείους της εκφράζουμε τα βαθύτατα συλλυπητήρια μας.

Οικονομική Ενίσχυση

Η κυρία Φώφη Διαμάντα έστειλε οικονομική ενίσχυση στον Σύλλογό μας εις μνήμη Βασίλη Κουράκη

ΤΗΛΕΦΩΝΑ Δ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ Δ.Σ.

Βοζίκης Νικόλαος: 210-9812717

Fax: 210-9883527

Διαμάντας Σταύρος: 210-8079776

Πανά-Γιαλιώτου Μέλπω: 210-6434686

Αλυσανδράτος Διονύσης: 210-2220727

Φραγκούλη Αθηνά: 210-9227611

Fax: 210-9231210

Αντζουλάτου Καίτη: 210-3233288

Ζέκου - Γρυπάρη Αλεξάνδρα: 210-9836041

Μυριαλλή Αγγελική: 210-8032622

Γεωργαλη Μαριάννα: 2106533884

Βιβλία Έγραψαν

(Από την Αλεξάνδρα Ζέκου-Γρυπάρη)

(Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

«Athens Marvels in Marble»
από τη Μελίτα Βαγγελάτου
σύζυγο του Πάρι Βαγγελάτου

Εκδόσεις ΕΟΤ (Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού) Σεπτ. 2003

*Π*ρόκειται για
ένα φωτογραφικό
λεύκωμα, που εκδόθηκε
εν όψει των Ολυμπιακών
Αγώνων και θα προσφέρει από
το Υπουργείο Τουρισμού στους
επισήμους προσκεκλημένους. Το κείμενο, που
είναι γραμμένο στα αγγλικά, αρχίζει με μια
σύντομη εισαγωγή για το πότε και πώς άρχισε η
επεξεργασία του μαρμάρου στην Ελλάδα ενώ
η κάθε φωτογραφία συνοδεύεται από μικρό κατατοπικό κείμενο, γραμμένο πολύ προσεγμένα
και ποιητικά για να ταιριάζει με τις ειδυλλιακές
φωτογραφίες. Οι φωτογραφίες είναι μαυρό-
στορες και σε σχήμα πανοραμικό, γεγονός που
προσδίδει μεγαλοπρέπεια στα μαρμάρινα αρχαία
και πιο σύγχρονα μνημεία της Αθήνας. Πολλά από
τα μνημεία αυτά συνοδεύονται από φωτογραφίες
σε λεπτομέρεια, πράγμα που δίνει την ευκαιρία
στον αναγνώστα να προσέξει ιδιαίτερα μερικά
θαυμάσια στοιχεία της δουλειάς του καλλιτέχνη,
με αποτέλεσμα να κάνουν το έργο μοναδικό.

Η φωτογράφος Μελίτα Βαγγελάτου σε κάθε
της λήψη, απομονώνει το μνημείο από το σύγχρο-
νο του περιβάλλον και του δίνει διαχρονικότητα,
τοποθετώντας το μέσα στη φύση και χρησιμο-
ποιώντας σα φόντο τον Ελληνικό ουρανό.

Είναι βέβαιον ότι οι ξένοι
επίσημοι, όπως και όλοι οσοι
πάρουν το «Athens Marvels in
Marble» στα χέρια τους θα
θαυμάσουν τα μνημεία της
εθνικής μας κληρονομιάς.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΙΚΗΣ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΖΙΚΗΣ
ΕΔΡΑ:
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 41 ΑΘΗΝΑ
ΔΙΕΥΟΥΝΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ:
ΚΑΙΤΗ ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΥ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΔΗΜ. ΑΝΔΡΙΚΟΥ
ΥΠΕΝΟΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΔΡΙΚΟΥ

Η Αιθιοπία στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας

H Αιθιοπία έκανε πάλι αισθητή την παρουσία της στις μεγάλες αποστάσεις των στίβων ανδρών και γυναικών, έτοι και αν κέρδισε δύο χρυσά μετάλλια λιγότερα απ' ότι στο Σίδνεϋ. Οι νέοι αθλητές και αθλήτριες που διακρίθηκαν μας δίνουν βάσιμες ελπίδες ότι θα υπέρεξαν συνέπεια στην παραδόση.

Η επίσημη συμμετοχή της Αιθιοπίας στην Αθήνα, άρχισε με την γο να πιστεύουμε ότι πολύ δύσκολο θα διανοθεί αυτή της Αιθιοπικής σημαίας

Από τη συνάντηση της Αιθιοπικής Ολυμπιακής Επιτροπής. Διακρίνονται από αριστερά η κ. Κατίν Αντζουάτο, Από Μεσέλε Μεκόνεν, ο Πρόεδρος Νικ. Βοζίκης και Από Ξάλιο Ατρέφ

στο Ολυμπιακό χωριό και την υποδοχή της Αιθιοπικής αποστολής την Πέμπτη, 12 Αυγούστου, στις 4 το απόγεια. Με την ευγενή πρόσκληση της Επιτύμης Προξένης της Αιθιοπίας, κυρίας Αικατερίνης Καλογεροπούλου-Αρμενάκη, Σύλλογος μας, εκπροσωπήθηκε και ήταν παρών στην τελετή αυτή, μαζί με τριάντα περίπου μέλη της Αιθιοπικής παροικίας της Αθήνας.

Αίγινες μέρες αργότερα, με προτοβουλία του καλού φίλου μας Ξάλιου Ατρέφη, συναντήθημε δύο από τα μέλη της Αιθιοπικής αποστολής, τον Από Μεσέλε Μεκόνεν υπεύθυνο Τόπου και τον Από Αμπέμπε Γκελεγκάιγ, βουλευτή και μέλος της Αιθιοπικής Ολυμπιακής Επιτροπής. Είχαμε τη χαρά να ακούσουμε καλά λόγια για την παρουσία των Ελλήνων στην Αιθιοπία και για το σχολείο της Ελληνικής Κοινότητας της Αντίς Αμπέμπη, στο οποίο πηγαίνει ο μικρός γιος του Από Μεσέλε. Αναπόφευκτα, έγινε συζήτηση για το ντόπινγκ. Ο Από Αμπέμπη, μας διαβεβαίωσε ότι η Αιθιοπία πέραν του ότι έχει υπογράψει όλες τις σχετικές διεθνείς συμφωνίες, είναι άτεγκτη στην καταπλήξη της χρήσης αιταγούεμένων συναών: οι παραβάτες θα αποκλεισθούν δια βίου από τα αθλητικό κίνημα της χώρας!

Γνωρίζοντας πόσο αυστηροί μπορεί να γίνουν οι Αιθιοπίες

πρότο της χρονιάς.

10.000 μέτρα ανδρών: χρυσό μετάλλιο ο Κενενία Μπεκέλε, αργυρό ο Σιλεσί Σεχίν και χάλκινο Ζεριουενά. Ταντέος από την Ερυθραία, πέμπτος ο Χαϊλ Τζεμπροεσέλαος, ο οποίος τερμάτισε εδώ, με την πολύ καλή αντή θέση, τη μεγάλη του σταδιοδρόμια. Πέδα από την απόλυτη αυτή επικάρπηση, έζισου σημαντική ήταν και η συγκινητική στιγμή που είδαμε στο βάθρο, αμέσως μετά την απονομή των μεταλλίων: Τον Κενενία και στη συνέχεια τον Σιλεσί να αγκαλίζουν τον Ζεριουενά, ο οποίος μέχρι εκείνη την στιγμή φαινόταν τοποθετημένο μόνος. Τοπες νέοι, από δύο κομμάτια της ίδιας μεγάλης ιστορίκης πατριδίας, που καποιοι θέλησαν να χωρίσουν και να κάνουν εχθρούς, μας έδωσαν την εικόνα που θέλουμε να βλέπουμε: αυτήν της συμφιλίωσης και της αιδηφορίας.

Μαραθώνιος γυναικών: η Ιλφινέ Άλεμου ήταν τέταρτη, χάνοντας το χάλκινο μετάλλιο στα τελευταία διακοπία με τριάντα πάρα πολλούς μεριδιανούς.

Μαραθώνιος ανδρών: αν και δεν ήσαν μεταξύ των πρώτων, τερμάτισαν και οι τρεις Αιθιοπίτες, με καλύτερο τον Αγώντας Τολόση που ήταν 13ος. Ακολούθησαν οι Ξαϊλού Νεγκουσίν και Τεφρέ Ουοντάτζης. Πρόκειται για νέα παιδιά, που ήθων στην Αθήνα με πρωταρχικό στόχο να εμπλουτίσουν την πείσμα τους με μία εμπειρία μεγάλων αγώνων.

Ευχόμαστε στο μέλλον να τους δούμε στις πρώτες θέσεις!

Σημειωνόμενες πάντως ότι αυτός που κέρδισε το αργυρό μετάλλιο, ο Αμερικανός Μημέρτον Κιλεζέρχι, κατέκαν από την Ερυθραία. Έτοι, έτοι και έμεσα, έχασε μια παρονοία στο βάθος.

Απολογήσομε: η Αιθιοπία κέρδισε δύο χρυσά, τρία αργυρά και δύο χάλκινα μετάλλια, η Ερυθραία ένα χάλκινο, όλα στο στίβο, τον «αυτοκράτορα», όπως τον αποκαλούν, των Ολυμπιακών αγώνων.

Με κριτήριο, είτε τα χρυσά είτε το σύνολο των μεταλλίων, η Αιθιοπία κατέλαβε την τέταρτη θέση στο στίβο, μετά από τις Η.Π.Α., τη Ρωσία και τη Μεγάλη Βρετανία! (Η Ελλάδα κατέλαβε την πέμπτη θέση με βάση τα χρυσά μετάλλια και την έκτη με βάση το σύνολο). Τέλος, στη γενική κατάταξη (σύνολο των συγκριτώντων) η Αιθιοπία κατέλαβε την 28η θέση ανάμεσα στις 202 χώρες που μετέχουν στους αγώνες (η Ελλάδα την 15η).

NIK. BOZIKIS

Η Αιθιοπία στους Ολυμπιακούς Σύντομη Ιστορία

Αμπέμπε Μπικίλα, ο θρυλικός αθλητής που χάρισε στην Αιθιοπία το πρώτο της Ολυμπιακό μετάλλιο. Αυτός δεν κινδυνεύει να ξεχαστεί, όπως δεν ξεχάστηκε ο Σπύρος Λούης.

Οι άλλοι όμως; Αυτοί που ακολούθησαν και κράτησαν την Αιθιοπία στο προσκήνιο όλα αυτά τα χρόνια;

Την ευκαιρία να τους θυμηθούμε όλους, μας την έδωσε ένα μικρό αλλά πολύ ωραίο βιβλίο, που εξέδωσε η Αιθιοπική Ολυμπιακή Επιτροπή, με την ευκαιρία των αγώνων της Αθήνας, και που είχε την καλοσύνη να μας δώσει ο Άτο Μεσελέ Μεκόνεν, υπεύθυνος τύπου της Επιτροπής. Σκεφτήκαμε λοιπόν να μεταφέρουμε από τις σελίδες του την ιστορία της συμμετοχής της Αιθιοπίας στους Ολυμπιακούς αγώνες, που ήδη καλύπτει μια περίοδο μισού σχεδόν αιώνα.

Η πρώτη φορά που η Αιθιοπία συμμετέχει στους αγώνες ήταν το 1956, στη

Μελβούρνη, με δρομείς και ποδηλάτες. Η Αιθιοπική αποστολή ταξίδεψε με ένα στρατιωτικό Ντακότα, το οποίο, όσο και αν ακούγεται απίστευτο, έκανε 16 ημέρες για να φθάσει στην Αυστραλία! Το πρώτο αυτό βάπτισμα του πυρός δεν απέφερε μετάλλια, άνοιξε όμως το δρόμο για τη λαμπρή συνέχεια.

Ρώμη, 1960: Η αξέχαστη νίκη του Αμπέμπε Μπικίλα στο Μαραθώνιο. Τρέχοντας ξυπόλυτος, πέτυχε τον καλύτερο

χρόνο που είχε επιτευχθεί ποτέ: 2 ώρες, 15 λεπτά και 16,2 δευτερόλεπτα.

Ήταν το πρώτο Ολυμπιακό μετάλλιο της Αιθιοπίας, και μάλιστα χρυσό!

Τόκιο, 1964: Ο Αμπέμπε Μπικίλα, παρά τον έντονο ανταγωνισμό από τους ίαπωνες δρομείς και μία πρόσφατη εγχείριση σκωληκοειδίτιδας, χαρίζει και πάλι στην Αιθιοπία το χρυσό μετάλλιο στο Μαραθώνιο, βελτιώνοντας μάλιστα το χρόνο του. Έτσι γίνεται ο πρώτος αθλητής στον κόσμο με δύο νίκες στο Μαραθώνιο των Ολυμπιακών Αγώνων.

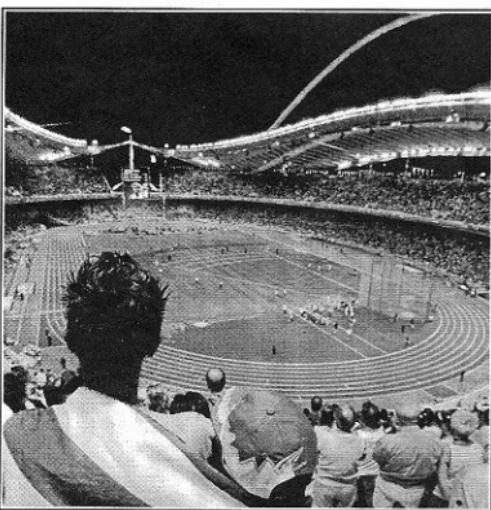
ραθώνιο και το αργότερο. Με τη νίκη του Μάρκου Γιαννακοπούλου γίνεται η μοναδική Μαραθώνιο σε ιρεύλιμη ολυμπιακούς Αγώνες.

Μόναχο, 1972: Ο σαραντάχρονος Μάριο Ουάλντε κερδίζει το χάλκινο μετάλλιο στον Μαραθώνιο και το ανερχόμενο αστέρι, ο Κώνος Μηρούτης Γιφτέρη, επιπλέον πίσης το χάλκινο μετάλλιο στα 10.000 μέτρα.

Το 1976 η Αιθιοπία, όπως και άλλες Αφρικανικές χώρες μπούκοτάρισε τους

Οι Μπεκέλε, Σιγίνε, και Γκερμπεσέλας στο γύρο του θρόνου

Άποψη του Ολυμπιακού Σταδίου

Χυπιακούς αγώνες

ική αναδοσιμή

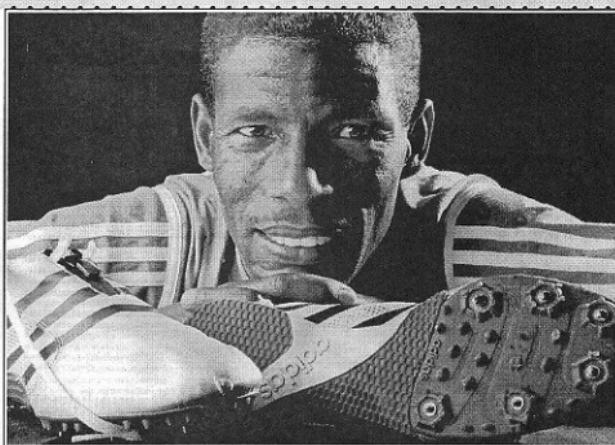
Μεξικό, 1968: Ο Αμπέ- μπε Μπικίλα, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τον αγώνα εξαιτίας ενός τραβήγματος στους μυς. Την απογή- θυση σύμως αυτή διαδέχθηκε η χαρά διότι είχε βρεθεί ο διάδοχός του.

Η ταν η χρονιά του Μάμο Ουόλντε, ο οποίος κέρδισε το χρυσό μετάλλιο στον Μαραθώνιο στα 10.000 μέτρα. Ουόλντε, η Αιθιοπία ώρας νίκη στον συνεχόμενους Ο-

Μόσχα, 1980: Ο Μιρούτς Γιφτέρ κερδίζει χρυσά μετάλλια τόσο στα 5.000 όσο και στα 10.000 μέτρα. Ο Μοχάμεντ Κεντίρ κερδίζει το χάλκινο στα 10.000 μέτρα και ο Ισέτου Τούμρα επίσης το χάλκινο στα 3.000 μέτρα.

Στους αγώνες του **Λος Άντζελες το 1984** και της Σεούλ το 1988, η Αιθιοπία πάλι δεν συμμετείχε για πολιτικούς λόγους. Επανεμφανίστηκε στη **Βαρκελώνη το 1992**

και, παρά τη μακρόχρονη αποχή είχε τρεις διακρίσεις: κορυφαία η Ντεράρτου Τούλου που κέρδισε το χρυσό μετάλλιο στα 10.000 μέτρα γυναικών. Ο Φίτα Μπαγίσα στα 5.000 μέτρα και ο Αντίς Αμπέμπε

Χαϊλε Γκεμπρεσέλασι

στα 10.000 μέτρα κέρδισαν το χάλκινο.

Σίδνεϋ, 2000: Τα οκτώ μετάλλια (4 χρυσά, 1 αργυρό, 3 χάλκινα) που κερδίζουν οι αθλητές και οι αθλήτριες της Αιθιοπίας της δύνουν τη δεύτερη θέση στο στίβο μετά τις Η.Π.Α! Οι Ολυμπιονίκες: Χαϊλε Γκεμπρεσέλασι πρώτος στα 10.000 μέτρα, Γκεζαχέν Αμπέρα, πρώτος στο Μαραθώνιο, Μίλιον Ουόλντε, πρώτη στα 5.000 μέτρα γυναικών και Ντεράρτου Τούλου, πρώτη στα 10.000 μέτρα (δεύτερο χρυσό μετάλλιο για τη Ντεράρτου, μετά τη νίκη της στη Βαρκελώνη, τέσσερα χρόνια πριν!), Γκέτε Ουάμι, δεύτερη στα 10.000 μέτρα και τρίτη στα 5.000 μέτρα, Ασέφα Μελγκέμπου, τρίτος στα 10.000 μέτρα και Τεσφάι Τόλα, τρίτος στο Μαραθώνιο.

Με αυτή την κληρονομιά ήλθαν οι Αιθιοπίες αθλητές και αθλήτριες στην Αθήνα, όπου είχαμε τη χαρά να δούμε νέες επιτυχίες τους, στις οποίες θα αναφερθούμε σε άλλη στήλη της εφημερίδας μας.

NIK. BOZIKΗΣ

Κενενίσα Μπέκελε

ΦΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες διεξάγονται, επιτέλους, ξανά στη γενετερά τους την Ελλάδα, αφού έχουν συμπληρωθεί 108 χρόνια από την πρώτη αναβίωσή τους το 1896 στην Αθήνα.

Οι πρώτοι Ολυμπιακοί αγώνες έγιναν στην Ελλάδα, στην Αρχαία Ολυμπία το 776 π.Χ., που αναγράφεται ιστορικά, σαν έτος πρώτης καταγεγραμμένης Ολυμπιάδας.

Η τέλεση τους ήταν αφορμή για τη γνωστή εκεχειρία, ανάμεσος σε εμπειρόμενες σε πολέμους πόλεις - κράτη, με αποτέλεσμα να σταματάει ο πόλεμος και κάθε πολεμική προετοιμασία. Διεξήγοντο, σύμφωνα με τους ερευνητές, περίπου στα μέσα Ιουλίου.

Συμβολικό ήταν το άπθαλο της Νίκης. Οι αρχαίοι Ελλαδικοί των Ολυμπιακών Αγώνων, στεφάνων τους Ολυμπιονίκες με στεφάνι ελάτι, των περίφημοι «Κότωνοι».

Αλλά και η αφή της Φλόγας από τις αχτίδες του ήλιου είναι συμβολική. Ο ήλιος, κο γέρος ήλιος που πάντα είναι νιος, κατά τον ποιητή Κ. Παλαμά, είναι το σύμβολο των αιώνων και πανανθρώπινων αξιών, της Ειρήνης, της αγάπης της συναδελφωσης των λαών και των ανθρώπων, καθόστοι ο ήλιος ανατέλλει για όλους.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες τελούνται στον ίδιο χώρο, κάθε τέσσερα χρόνια, μέχρι το 394 μ.Χ., όταν καταργήθηκαν με απόφαση του αυτοκράτορα του Βυζαντίου Θεοδοσίου.

Η ανεύρεση όμως πλούσιων αρχαιολογικών ευρημάτων στην Αρχαία Ολυμπία κατά τον 19ο αιώνα είχε σαν άμεση συνέπεια τη συγκέντρωση του ενδιαφέροντος της παγκόσμιας ιστορικής κοινότητας στην Ολυμπία.

Παραδόλη οι ελλήνες διανοούμενοι (Δ. Βικέλας κ.ά) στήριζαν και πρότειναν τον οραματισμό τους για την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων και τη μόνη διεξαγωγή τους στην Ελλάδα. Τον οραματισμό αυτό, εν μέρει, υποστήριξαν και ζένοντα φιλέληνες, μελετητές της αρχαίας Ελλάδας.

Tον Ιούνιο του 1894, το

προς την πατρίδα, βοήθησαν την πολιτεία και πέτυχε το κατόφυμα της διοργάνωσης της πρώτης για τη νεότερη προηκή Ολυμπιάδας στην Αθήνα το 1896, να φαντάζει σήμερα μυθικό.

Το κόστος της ανακαίνισης του Παναθηναϊκού Σταδίου, ανέλαβε εξ ολοκλήρου, ο εθνικός ευεργέτης Γεώργιος Αθένας. Στην Αθήνα το 1896, Επίσης εξελέγη την πρώτη Διενθή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ), η οποία ήταν υπεύθυνη για την αναβίωση και την διοργάνωση των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων, και ορίστη ήταν ο Β' Ολυμπιάδα θα γίνει στο Παρίσι, πατρίδα του R. de Coubertin.

Η Ελλάδα λοιπόν, καλείται να επιτελέσει έναν άθλο. Είχε μόλις δύο χρόνια στη διάθεσή της για να προετοιμαστεί. Όλοι γνώριζαν τη διασκολία που θα είχε η μη κρήπη πάπιτση Ελλάδα, - ο Χαρίλαος Τρικούπης είχε ανακοινώσει δημόσια πριν ένα χρόνο την οικονομική κατάρευση του Κράτους - να οργανώσει μια εκθίληση αυτής της σημασίας και αυτού το μεγέθους.

Η Αθήνα, ήταν πόλη με 100.000 κατοίκους περίπου. Δεν είχε ασφαλτωτωμένους δρόμους, είχε περάστιο πρόβλημα υδρευσης, δεν διέθετε αποχετευτικό σύστημα, οι συγκοινωνίες ελάχιστες, ο δημόσιος φωτισμός ανεπαρκής, δεν υπήρχε κτιριακή υποδομή για τη φιλοξενία των επισκεπτών και ακόμη πειστότερο απουσίαν παντελόνων οι χώροι για τη διεξαγωγή των αθλημάτων.

Όμως ο ακράτειος ενθουσιασμός μέσω των ελλήνων για την αναβίωση των αρχαίων Ολυμπιακών αγώνων στη χώρα που γεννήθηκαν, η σύμπνοια και η ευεργεσία πολιτών

ο αριθμός των ελλήνων της επαρχίας που ταξίδευαν για να δουν τους αγώνες.

Στους Αγώνες αυτούς η Ελλάδα πήρε 10 χρυσά μετάλλια, 17 Αργυρά (16 ατομικά και 1 ομαδικό) και 19 Χάλκινα (18 ατομικά και 1 ομαδικό).

Τα 10 χρυσά κέρδισαν: I. Μητρόπουλος - Κρίκους, N. Ανδριακόπουλος - αναρρίχηση, Στ. Λαζής - Μαραθώνιο, A. Κωνσταντινίδης - ποδηλασία, Λ. Πύργος - ξεφασκία, I. Φραγκογιάνης - σκοποβολή, Π. Καρασεβτάντς - σκοποβολή, I. Μαλακίνης - Κολύμβηση. Τα 17 Αργυρά κατέκτησαν: A. Ξενάκης - αναρρίχηση, Π. Παρασκευόπουλος - διακοφολία, X. Βασιλάκος - Μαραθώνιο, M. Γκούσκος - σφαιροβολία, Γ. Κολέττης - Ποδηλασία, Σ. Νικολόπουλος - 2 στην ποδηλασία, T. Καράκαλος - ξεφασκία, Γ. Ορφανίδης - σκοποβολή, Π. Παυλίδης - σκοποβολή, I. Φραγκούλης - σκοποβολή, Ζ. Χαστηρής - κολύμβηση, Ι. Ανδρέου - κολύμβηση, Α. Πέπανος - Κολύμβηση, Δ. Κάσσογλης - Τένις, Γ. Τσίτας - Ελληνορωμαϊκή πάλη και Σ. Αθανασόπουλος, Ν. Ανδρεάκοπουλος, Π. Περσάκης, Θ. Ξενάκης - Ομαδικό στην ενδρογάνων.

Η επίσημη έναρξη της Α' σύγχρονης Ολυμπιάδας της Αθήνας έγινε στις 24 Μαρτίου 1896 και συνδυόθηκε με τα αποκαλυπτήρια του ανδρικού τον ευεργέτη Γεώργιου Αθένα, έως από το χώρο του Παναθηναϊκού Σταδίου, του οποίου την ανακαίνιση είχε χρηματοδοτήσει.

Είναι σημαντικό το μερίδιο για την επιτυχία των Ολυμπιακών Αγώνων του 1896, ανήκει στον Ελληνικό λαό. Με κάθε τρόπο και μέσο οι φιλέληνοι, παρά τα δύσκολα εκείνα χρόνια, στάθμευαν αριγού στα μεγαλειώδες εγκέριμα που ανέλαβε η Ελλάδα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι κάθε μέρα στο Παναθηναϊκό Στάδιο προσέρχονταν περίπου 70.000 θεατές, ενώ ο πληθυσμός της Αθήνας έφτανε τους 100.000 κατοίκους. Φυσικά ήταν σημαντικός και

o αριθμός των ελλήνων της επαρχίας που ταξίδευαν για να δουν τους αγώνες.

Στους Αγώνες αυτούς η Ελλάδα πήρε 10 χρυσά μετάλλια, 17 Αργυρά (16 ατομικά και 1 ομαδικό) και 19 Χάλκινα (18 ατομικά και 1 ομαδικό).

Τα 10 χρυσά κέρδισαν: I. Μητρόπουλος - Κρίκους, N. Ανδριακόπουλος - αναρρίχηση, Στ. Λαζής - Μαραθώνιο, A. Κωνσταντινίδης - ποδηλασία, Λ. Πύργος - ξεφασκία, I. Φραγκογιάνης - σκοποβολή, Π. Καρασεβτάντς - σκοποβολή, I. Μαλακίνης - Κολύμβηση. Τα 17 Αργυρά κατέκτησαν: A. Ξενάκης - αναρρίχηση, Π. Παρασκευόπουλος - διακοφολία, X. Βασιλάκος - Μαραθώνιο, M. Γκούσκος - σφαιροβολία, Γ. Κολέττης - Ποδηλασία, Σ. Νικολόπουλος - 2 στην ποδηλασία, T. Καράκαλος - ξεφασκία, Γ. Ορφανίδης - σκοποβολή, Π. Παυλίδης - σκοποβολή, I. Φραγκούλης - σκοποβολή, Ζ. Χαστηρής - κολύμβηση, Ι. Ανδρέου - κολύμβηση, Α. Πέπανος - Κολύμβηση, Δ. Κάσσογλης - Τένις, Γ. Τσίτας - Ελληνορωμαϊκή πάλη και Σ. Αθανασόπουλος, Ν. Ανδρεάκοπουλος, Π. Περσάκης, Θ. Ξενάκης - Ομαδικό στην ενδρογάνων.

Τα 19 Χάλκινα κέρδισαν: Π. Περσάκης - Κρίκους, Δ. Γούλης - 800 μ., Σ. Βέρτσης - διακοφολία, E. Δαμασκός - άλμα επί κοντώ, Ι. Θεοδωρόπουλος - άλμα επί κοντώ, Γ. Παρασιτέρης - Σφαιροβολία, I. Περάστης - εις τριπλούν, Π. Πιεράκος - ξεφασκία, Ν. Μοράκης - σκοποβολή, I. Φραγκογιάνης - σκοποβολή, Ν. Τρικούπης - Σκοποβολή, Δ. Δρίβας - κολύμβηση, E. Χωραφάς - 2 στην Κολύμβηση, Κ. Πασπάτης - Τένις, Α. Νικολόπουλος - άστρο βαρών, Σ. Βέρτσης - άστρο βαρών, Σ. Χριστόπουλος - Ελληνο-Ρωμαϊκή πάλη και Ι. Μητρόπουλος, Π. Λουνδρας, Φ. Καρβέλας - ομαδικό στίβου. (Συνέχεια στη σελ. 7)

ΦΛΥΜΠΙΔΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 6)

Ιδιαίτερο ενθουσιασμό στους Αθηναίους προκάλεσε η Ελληνική Νίκη που πέτυχε στο «Μαραθώνιο» ο νεαρός Μαρουσιώτης Σπύρος Λούης. Η κακή κατάσταση του δρόμου ωστόσο, από το Μαραθώνα στην Αθήνα, ουδέλας επέρεσε.

Οι αγώνες πάντως στο νέο ξεκίνημά τους στην Αθήνα, σημειώσαν μεγάλη οργανωτική και αγωνιστική επιτυχία, αν και οι συνθήκες απειλούν από το να είναι ιδιαίτερες.

Το βέβαιο ήταν πλέον, ότι είχε ανοίξει ο δρόμος για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του σύγχρονου κόσμου και κάθι τέσσερα χρόνια θα διεξήγονται και σε διαφορετική χώρα του Κόσμου:

Δεκαετία του '10.

Το 1900 οι Β' Ολυμπιακοί αγώνες έγιναν στο Παρίσι. Το 1904 στην άλλη άκρη του Ατλαντικού στην Αμερική στο Σαιν Λούις. Εκεί πράμε 1 χρυσό (Π. Κακούρις - άρση βαρών) και 1 χάλκινο (Ν. Γιωργανάς - διοκοβολία). Το 1908 στο Λονδίνο, όπου πήραμε 3 αγωνίσματα μετάλλια (2 ο Κ. Τσικλητήρας - άλμα εις ύψος και στοιχείο μίκος) και 1 ο Μ. Δορίλας - ακοντίο). Το 1912 στη Στοκχόλμη, ο Κ. Τσικλητήρας κατέκτησε 1 χρυσό - άλμα εις μίκος, και 1 χάλκινο - άλμα εις ύψος. Το 1914 γεννήθηκε η Ολυμπιακή Σημαία με τους 5 χρωματιστούς κύκλους, που αντιστοιχούν σε καθένας σε μια Ήπειρο, συμβολίζοντας την ειρήνη και τη συναδέλφωση των λαών. Το 1916 όμως, οι Ολυμπιακοί αγώνες ακυρώθηκαν στη δίνη του πολέμου.

Δεκαετία του '20.

Το 1920 έγιναν στη Βελγική Αμέρεσσα, που υψώθηκε για πρώτη φορά, η Ολυμπιακή Σημαία. Η Ελλάδα πήρε 1 Αργυρό στο ομαδικό άθλημα - σκοποβολή (Ι. Θεοφίλης, Γ. Μωραΐτης, Γ. Βαφειάδης, Ι. Ζάππας). Το 1924 στο Παρίσι. Το 1928 στο Αμστερνταμ,

που όλα έδειχναν ότι μια νέα εποχή είχε αρχίσει για τις γυναίκες. Καθηερώθηκε, με απόφαση της ΔΟΕ, η συμμετοχή αθλητριών στα αγωνί-

το 1960 στη Ρώμη, η Ελλάδα κατακτά 1 χρυσό μετάλλιο στην ιστιοπλοΐα (ο τότε διάδοχος Κων/νος, Ο. Εσκιτζόγλου και Γ. Ζαΐμης). Το 1964

Ατλάντα. 4 χρυσά μετάλλια η Ελλάδα (Ι. Μελισσανίδης - ενέργοντα γυμναστική, Ν. Κακλαμάνης - ιστιοπλοΐα, Π. Δήμας - άρση βαρών, Α. Κακιασβίλης - άρση βαρών) και 4 Αργυρά (Ν. Μπακογιάννη - άρση εις ύψος, Α. Σαμπάνης - άρση βαρών, Β. Λεωνίδης - άρση βαρών, Α. Κόκας - άρση βαρών).

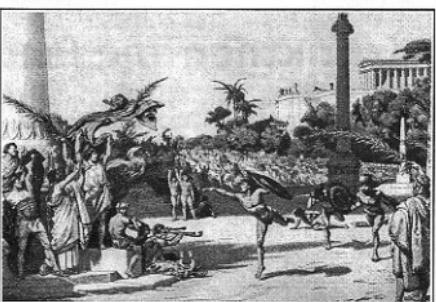
Ηένα χιλιετία του 2000.

Το 2000 στο Σίδενευ. Η Ελλάδα κατέκτησε 4 χρυσά (Μουρούτσος - Τακεβοντό, Π. Δήμας - άρση βαρών, Α. Κακιασβίλης - άρση βαρών, Κ. Κεντέρης στα 200 μ.) 6 αργυρά (Δ. Ταμπάκος - Κρίους, Αικ. Θάνου - στα 100 μ., Α. Κελεσίδης - δισκοβολία, Μ. Μανιάνι - ακόντιο, Α. Σαμπάνης - άρση βαρών, Β. Μήτρου - άρση βαρών) και 3 χάλκινα (ι ομαδικό - ρυθμική γυμναστική: Α. Πολλάτου, Ειρ. Αϊδηνηλή, Ευ. Χριστοπούλου, Μ. Γεωργάτου, Ζ. Καρνάμη, Χ. Παντζή) και Ιωάννα Χατζηιωάννου - άρση βαρών και Α. Καρντάνοβ - ελεύθερη πάλη).

Μετά το Σίδενη η σκυτάλη των Ολυμπιακών Αγώνων τη νέας χιλιετίας, παραδίδεται στην γενέτειρά τους, στην Ελλάδα, στην ΑΘΗΝΑ το 2004.

Η ημέρα έναρξης είναι πολύ κοντά. Η Φλόγα που έψυχε από την Ολυμπιάδα και διατρέχει τον κόσμο, θα γυρίσει και η δύσα θα μείνει στα Ελληνικά χέρια και φύση διατρέξει και άλλες πόλεις της Ελλάδας, θα καταλήξει στις 13 Αυγούστου στο Ολυμπιακό Στάδιο στην Αθήνα και σε ευχριθώμε ότι το κλαδί της ειλίας να στέψει και Ελληνίδες και Έλληνες αθλητές.

Πηγή για έπαθλα - ονόματα: Internet

σμάτα του κλασικού αθλητισμού και οι γυναίκες πήραν μέρος στα 100 μέτρα, στα 800, στα 4X100, στο ύψος και στο

στο Τόκιο, για πρώτη φορά στην Ολυμπιακού στην Ασία. Το 1968 στην πόλη του Μεξικού δύο ο π. Γ. Γαλακτόπουλος κέρδισε 1 αργυρό στην Ελληνο-Ρωμαική πάλη.

Δεκαετία του '30.

Το 1932 στο Λος Άντζελες. Το 1936 στο Βερολίνο. Τότε έγινε για πρώτη φορά η αρχή της Ολυμπιακής Φλόγας στην Ολυμπιακή και η από εκεί μεταφορά της στον τόπο τέλεσης των αγώνων και έκτοτε καθηερώθηκε. Επίσης για πρώτη φορά έλληνιδα αθλητριές αγωνίστηκε στην Ολυμπιακούς Αγώνες - η Δομένισα Λανίτης - Καβουνίδου στα 100 μ., η οποία στήμερα είναι 90 ετών.

Μετά η Φλόγα έσθρε, αφήνοντας τον κόσμο στο σκοτάδι του β' Παγκόσμιου Πολέμου.

Δεκαετία του '40.

Το 1948 στο Λονδίνο, οι Ολυμπιακοί Αγώνες άρχισαν να γράφουν τη νέα μεταπολεμική σελίδα τους.

Δεκαετία του '50.

Το 1952 έγιναν στο Ελαίνκι. Το 1956 στη μακρινή Αυστραλία στη Μελβούρνη, όπου ο Γ. Ρουμπάνης κέρδισε 1 Αργυρό μετάλλιο στο άλμα

Δεκαετία του '70.

Το 1972 στο Μόναχο, όπου η Ελλάδα κέρδισε 2 Αργυρά (Η. Χαντζηιωάνης - ιστιοπλοΐα, Π. Γαλακτόπουλος κέρδισε 1 αργυρό στην Ελληνο-Ρωμαική πάλη). Το 1976 στο μακρινό Μόντρεαλ.

Δεκαετία του '80.

Το 1980 στην παγωμένη Μόσχα, όπου η Ελλάδα κατέκτησε 1 χρυσό (Σ. Μιγκάκης - Ελληνο-Ρωμαική) και 2 χάλκινα (ι ομαδικό στην ιστιοπλοΐα - Α. Βουδούρης, Α. Γερβίλης, Α. Ραπανάκης και Ι στην ελεύθερη πάλη, Γ. Χαντζηιωάνηδης). Το 1984 στο Λος Άντζελες, η Ελλάδα κατέκτησε 1 ασημένιο (Δ. Θανόπουλος - Ελληνο-Ρωμαική) και 1 χάλκινο (Χ. Χολίδης - Ελληνο-Ρωμαική πάλη). Το 1988 στη μακρινή Σεούλ της Κορέας, ο Χ. Χολίδης κέρδισε 1 χάλκινο στην Ελληνο-Ρωμαική πάλη.

Δεκαετία του '90.

Το 1992 στην Βαρκελώνη η Ελλάδα κατακτά 2 χρυσά μετάλλια (Β. Πατουλίδου - στα 100 μ. και Π. Δήμας - άρση βαρών). Το 1996 στην

Δεκαετία του '60.

P.E.I.

(Εθελοντρικά Ολυμπιακών Αγώνων)

ΣΕΡΕΤΕ ΟΤΙ

Εμπέλεια : Σταύρος Ε. Βινιεράτος

Η Κατάκτηση της Ρώμης

Ο αληθινός πόλεμος, είχε ξεκινήσει από το 1887, όταν οι Ιταλοί εκστράτευσαν εναντίον της Αιθιοπίας και νικήθηκαν από τον αυτοκράτορα Ιωάννη. Ξαναπροσπάθησαν το 1896 αλλά κατατροπώθηκαν από τον αυτοκράτορα Μενελίκ.

Στην Τρίτη τους προσπάθεια, επί Μουσολίνι, στα 1935 κατέφεραν να νικήσουν τον αυτοκράτορα Χαϊλέ Σελασιέ, που έφυγε στην εξορία. Εκδώχθηκαν το 1941 και παραιτήθηκαν επίσημα το 1947. Ο αυτοκράτορας όμως Χαϊλέ Σελασιέ ποτέ δεν παραιτήθηκε. Στα 1960, ήρθε η ώρα της εκδίκησης: Έστειλε τον λοχαγό της αυτοκρατορικής φρουράς Αμπέμπε Μπικίλα στην Ολυμπιάδα το 1960, να κατακτήσει την Ρώμη. Η αποστολή εξετελέσθη.

Όταν ο 28χρονος Αιθιόπας Αμπέμπε Μπικίλα έφθασε στην Ρώμη κανένας δεν γνώριζε την ύπαρξη του. Ως τότε άλλωστε είχε τρέξει μόλις σε τρεις μαραθώνιους, όλους μέσα στην πατρίδα του. Ποτέ κανένας δεν τον είχε δει να αγωνίζεται κι ούτε μπορούσε να φανταστεί ότι θα γινόταν ο μεγάλος πρωταγωνιστής. Μόνο ο αυτοκράτορας και ο Σουηδός προπονητής του Όνι Νίσκανεν πίστευαν στις ικανότητες του.

Η έκπληξη των ειδικών έγινε χλευασμός, όταν τον είδαν να παίρνει θέση στην αφετηρία Ευπόλιτος. Ο αγώνας γινόταν σε πλακόστρωτους δρόμους και όλοι πίστευαν ότι τα πόδια του «θα έπαιρναν φωτιά». Ο κακός φωτισμός

της πόλης ενισχύθηκε από δάδες που κρατούσαν στρατιώτες αφού η κούρσα ξεκίνησε βράδυ.

Ο Μπεκίλα και ο προπονητής του είχαν ετοιμάσει στρατηγικό σχέδιο. Αν όλα πήγαιναν καλά, ο Αιθιόπας θα ξεκίνησε την επίθεση του για νίκη από συγκεκριμένο σημείο, δυο χιλιόμετρα πριν από το νήμα.

Έτσι και έγινε. Σ' εκείνο ακριβώς το σημείο, ο Μπεκίλα αποστάστηκε με φωβερή δύναμη. Ο Μαροκινός Αμπτελασέμ, φαβορί ως εκείνη την ώρα, έμεινε πίσω. Ο Αιθιόπας πέταξε στη νίκη με ευκολία και χρόνο 2 ώρες 15.16 που αποτελούσε νέο παγκόσμιο ρεκόρ.

Αργότερα, αποκάλυψε ότι στο σημείο που ξεκίνησε την επίθεση του ήταν στημένος ένας οβελίσκος που είχε κλαπεί από την πατρίδα του και είχε μεταφερθεί σαν λάφυρο από τα ιταλικά στρατεύματα μετά την εισβολή του Μουσολίνι στη χώρα του. Τέσσερα χρόνια αργότερα, στο Τόκιο, ο Μπικίλα νίκησε πάλι στον μαραθώνιο με

χρόνο 2 ώρες 12.11, αυτή τη φορά φορούσε παπούτσια στα πόδια.

Το 1969 οδηγώντας το Φολκσβάγκεν που του χάρισε ο αυτοκράτορας, τράκαρε με φορτηγό, έσπασε τον λαιμό του και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο.

Έμεινε παράλυτος από τη μέση και κάτω. Τέσσερα χρόνια αργότερα, στις 25 Οκτωβρίου 1973, ο Αμπέμπε Μπικίλα πέθανε από εγκεφαλική αιμορραγία σε ηλικία 41 χρονών.

Από την ιστοσελίδα: www.nextschool.gr/papadopoulos

Αμπέμπε Μπικίλα